

РЕШЕНИЕ

№ 2889

гр. София, 30.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.10.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6390** по описа за **2017** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 96482 от 20.04.2017 г., постановено по н.а.х.дело № 1483 / 2017 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 100 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ №139/27.12.2016г., издадено от Началник на Гранично полицейско управление /Г./ - С. при Регионална дирекция гранична полиция /РДГП/ – Аерогари, Главна дирекция гранична полиция /ГДГП/ – МВР, с което на основание чл. 51 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/, на [фирма], [населено място] е наложена „имуществена санкция”, в размер на 2000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Срещу решението е постъпила касационна жалба от Началник на Г. - С. при РДГП – Аерогари, ГДГП – МВР. Касаторът чрез процесуални представители юрк. М. излага съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК и моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът [фирма], [населено място], чрез юрисконсулт М., смята решението за правилно и моли да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е събрал необходимите и относими към спора доказателства, извършил е преценка на същите и въз основа на последната е направил изводи, които настоящият състав споделя. Пред настоящата инстанция не са представени нови от допустимите по чл.219 от АПК писмени доказателства.

За да постанови решението си, предходният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Приел е, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и в предвидените от закона срокове. Въпреки това е отменил наказателното постановление поради това, че акта за установяване на нарушението и наказателното постановление не отговарят на изискванията на чл. 57, ал.1, т.5, предл. 4-то ЗАНН. Съдът е приел, че НП не съдържа точно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, тъй като в него не е посочено какъв конкретен документ е следвало да притежава пътника, притежавал ли е такъв и редовен ли е бил същия.

Тези изводи се споделят и от настоящия решаващ състав.

СРС е изложил мотиви, относно компетентността на административно-наказващия орган /АНО/, които настоящата инстанция изцяло споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Не се спори по делото, че [фирма], [населено място] осъществява дейност на въздушен превоз на пътници и багаж. В този смисъл той има качеството на превозвач, като легалната дефиниция за това е дадена в § 1, т. 11 от ДР на ЗЧРБ.

Безспорно е установено, че ответникът по касация е издал превозни документи – билет и бордна карта и превозил до Република Б. пътник, който няма редовни документи, а именно лицето е било с кубински паспорт, с изтекъл срок на валидност. Разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ вменява задължение за превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република Б. чужденци, преди да извърши услугата (превоза) да установи редовността на документа за пътуване на чужденеца и наличието на българска виза, когато такава е необходима. Според чл. 19, ал. 1, т. 1 от същия закон чужденец, който влиза в Република Б. или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима. Настоящият състав приема, че след като е извършил услугата на лице с нередовни документи, то превозвачът не е изпълнил именно задължението си, вменено му с разпоредбата, посочена в АУАН и в НП преди да извърши услугата (превоза) да установи редовността на документа за пътуване на чужденеца. Неизпълнението на задълженията на превозвача по чл. 20 от закона е правнорелевантният факт, пораждащ административно-наказателната му отговорност по чл. 51 от ЗЧРБ.

Споделя изводите на районния съд за допуснати нарушения при издаване на АУАН и НП. Наказателното постановление следва да съдържа по изискуемия от закона начин

описание на нарушението, което е извършено, както и обстоятелствата, при които е осъществено. В него обаче е посочено само, че при извършена гранична проверка на влизане в страната на на 16.10.2016г., около 15:00 часа, с полет F. от М. за С. на „Б. Ер“ е пристигнал кубински гражданин М. Г. С., притежаващ испанско разрешение за пребиваване. Посочено е, че същият е превозен до Б. без валиден документ за пътуване, като въпреки задължението си на превозвач, преди да предостави услугата по превозване на лицето, авиокомпанията не е проверила наличието на валиден документ за пътуване, като е издала билет и бордна карта на пътника и го е превозила до Б..

Не се сочи изобщо какъв документ за пътуване е притежавало лицето, въпреки, че от доказателствата по делото става ясно, че е имал паспорт с изтекъл срок на валидност до 03.08.2016 г.

Не се обсъжда, също така, и какъв е бил този испански документ за пребиваване, макар да е ясно, че и той е бил известен на административнонаказващият орган и същият е с валидност до 11.05.20107 г. Не е обсъждано и поради какви причини испанското разрешение за пребиваване не следва да се приеме за редовен документ за пътуването.

Всички факти и обстоятелства следва да бъдат описани именно в наказателното постановление, като в него следва да се съдържат и всички мотиви на административнонаказващият орган да наложи наказанието за извършеното нарушение. Дописването им чрез тълкуване на административната преписка и обсъждане на необсъдени от административнонаказващият орган факти и обстоятелства, налага съдът в съдебната фаза на производството да създава мотивите на постановлението, което е недопустимо.

По горните съображения касационната инстанция счита за правилно решението на СРС, с което е отменено наказателното постановление.

Мотивиран от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 96482 от 20.04.2017 г., постановено по н.а.х.дело № 1483/ 2017 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 100 състав.

РЕШЕНИЕТО окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.